

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Du veed ei, hvor jeg er

Citation: Winther, Christian: "Du veed ei, hvor jeg er", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid86976.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Du veed ei, hvor jeg er?
Ak, seer Du mig dog ikke?
Jeg er jo Dine Blikke
Lyslevende og nær!
I disse gyldne Sale
Min Kjole vandrer og min Krop,
Men Hjertet - Hjertet iler op
Hos Dig sig at husvale.

Jeg i *Dit* Øie, Du!
Mig speiled mange Gange
Saa sorrigfuld og bange, -
Der sidder jeg endnu;
Hvis *der ei* mere findes
Min Skygge, tegnet skarp og fiin,
Er Skylden ikke min, men Din,
Som mig ei længer mindes.

Jeg sætter, som en Falk,
Mig paa Din Skulder herlig,
Da aabner Du mig kjærlig
Din Læbes Rosenkalk;
" Og Dine Ord udstrømme
Som Blomsterduft i Sommervind,
De mildne huldt mit vilde Sind,
De elskovsfulde, ømme!

235

Naar Du ved Havet staaer
Heel tankefuld, alene,
Hvor høit mod Strandens Stene
Den stærke Bølge slaar,
Og hører Melodier,
Som bringe Dig i Smerten Trøst,
Da er det jo mit Hjertes Røst,
Som aldrig, aldrig tier.

Tidt i den dunkle Nat,
O, Du mit Hjertes Eie!
Jeg har mig ved Dit Leie
Saa stille, henrykt sat;
Med Aandens skarpe Blikke
Jeg aabned mig til Hjertet Vei,
Der stod mit eget Contrafei -
Ak, saae Du mig da ikke?

Mig Drømmens milde Gud,
Der staaer i Pagt, Veninde!
Med *ham*, den lille blinde,
Tidt venligt sendte Bud;
Og paa sin lyse Scene,
Hvor Dagens Ørk, med Slud og Regn,
Var vegen for en yndig Egn,
Mig spille lod alene.

Da strakte jeg min Arm
Mod Dig, Du Elskte, Søde!
Hvor mine Ord blev bløde!
Hvor Taaren trilled varm!
Jeg veed, paa Drømme troer Du:
236 *Min* Drøm, den er en sand Prophet,
O, Du kan troe, hvad Du har seet,
At i mit Hjerte boer Du.

Men - løst af Drømmens Baand,
Naar her, forladt og ene,

Jeg *aldrig* tør forene
Min med Din bløde Haand;
Da gjør min Smertes Klage,
Den *virkelige*, bittre Graad
Mit Øie blindt, min Kind saa vaad,
Og kalder mig tilbage!